

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΚΡΑΤΙΚΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΓΛΩΣΣΟΜΑΘΕΙΑΣ

**ΕΝΙΑΙΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ (Ε.Π.Π.Ε.)**

2003
ΑΘΗΝΑ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Προλογικό σημείωμα

Εισαγωγή

1. Μορφές γλωσσικής και πολιτισμικής γνώσης
2. Γενικοί περιγραφικοί δείκτες της γνώσης της γλώσσας-στόχου
3. Κοινωνικά προσδιορισμένη χρήση της γλώσσας
  - 3.1 Είδη χρήσεων της γλώσσας
  - 3.2 Επικοινωνιακοί παράμετροι χρήσης της γλώσσας
  - 3.3 Κειμενικοί παράμετροι χρήσης της γλώσσας
4. Επικοινωνιακές δραστηριότητες
  - 4.1 Παραγωγή προφορικού λόγου και προφορική επικοινωνία
  - 4.2 Παραγωγή γραπτού λόγου και γραπτή επικοινωνία
  - 4.3 Κατανόηση γραπτού και προφορικού λόγου
  - 4.4 Δραστηριότητες διαμεσολάβησης
5. Πεδία κοινωνικής εμπειρίας και δραστηριότητας

ΕΝΙΑΙΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Το κείμενο αυτό απευθύνεται σε όλους εκείνους που ενδιαφέρονται να γνωρίσουν ή και να αξιοποιήσουν το σύστημα πιστοποίησης για την απόκτηση του Κρατικού Πιστοποιητικού Γλωσσομάθειας. Προτείνεται στον αναγνώστη, καθηγητή ξένων γλωσσών, ειδικό επιστήμονα ή υποψήφιο, για να καταστήσει σαφές τόσο το σύνολο των ζητούμενων της εξέτασης, όσο και τις βασικές αρχές και τις θεωρητικές υποθέσεις που καθορίζουν το περιεχόμενο της εξέτασης. Υπαγορεύεται, όπως και άλλα κείμενα που θα βρει ο αναγνώστης σε αυτόν τον ηλεκτρονικό τόπο, ειδικότερα εκείνα που το εξειδικεύουν κατά γλώσσα και κατά επίπεδο, από την αρχή της διαφάνειας, η οποία αποτελεί πλέον κοινωνική απαίτηση και ιδεολογική επιλογή.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το Ενιαίο Πλαίσιο Προγράμματος των Εξετάσεων (Ε.Π.Π.Ε.) για το Κρατικό Πιστοποιητικό Γλωσσομάθειας (Κ.Π.Γ.), στοχεύει στην πιστοποίηση της γλωσσικής γνώσης, εξυπηρετώντας έτσι κοινωνικές ανάγκες στον ελλαδικό χώρο αλλά και εκτός αυτού.

- Περιγράφει τις μορφές γλωσσικής και πολιτισμικής γνώσης που ελέγχουν οι εξετάσεις
- Προσδιορίζει τι αναμένεται να μπορεί να κάνει ο χρήστης μιας γλώσσας, ανάλογα με τα επίπεδα γνώσης που έχει αποκτήσει και τις επικοινωνιακές ικανότητες που έχει αναπτύξει.

Το Ε.Π.Π.Ε. προσδιορίζει και περιγράφει έξι επίπεδα γνώσης, υιοθετώντας την κλίμακα των επιπέδων γλωσσομάθειας που προβλέπει το *Κοινό Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Αναφοράς για τις Γλώσσες* (2001), το οποίο έχει δημοσιευτεί στην αγγλική, τη γαλλική, την ιταλική και τη γερμανική γλώσσα.

Η γενικότερη λογική στην οποία στηρίζεται το Ε.Π.Π.Ε. συνάδει με τις προτάσεις του Συμβουλίου Παιδείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, όπως διατυπώθηκαν στις 14 Φεβρουαρίου 2002, με αίτημα να ληφθούν συγκεκριμένα μέτρα σε κάθε κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προώθηση της γλωσσικής πολυμορφίας, της εκμάθησης γλωσσών και της ανάπτυξης συστημάτων πιστοποίησης γλωσσομάθειας με συγκρίσιμους όρους, ώστε να αναγνωρίζονται και να είναι κατανοητά τα επιμέρους συστήματα σε όλη την Ευρώπη, διευκολύνοντας έτσι την κινητικότητα εργαζομένων και εκπαιδευομένων.

Το Ε.Π.Π.Ε. ορίζει ως γενικό σκοπό των εξετάσεων την αξιολόγηση κοινωνικά προσδιορισμένης χρήσης της γλώσσας για την κατανόηση και παραγωγή νοημάτων, όπως αυτά αναπτύσσονται στο κοινωνικοπολιτισμικό πλαίσιο παραγωγής τους, σε γραπτά και προφορικά κείμενα διαφορετικών ειδών λόγου. Συνεπώς, παρουσιάζει:

- Τα είδη χρήσης της γλώσσας που απαιτείται να είναι σε θέση οι υποψήφιοι να αποδείξουν ότι κατέχουν.
- Τα είδη γλωσσικών-επικοινωνιακών δραστηριοτήτων στις οποίες θα πρέπει να μπορούν να ανταποκριθούν.
- Τα είδη λόγου και κειμένων με τα οποία θα πρέπει να μπορούν να ασχοληθούν.
- Τα κοινωνικά πεδία ή κοινωνικοπολιτισμικές καταστάσεις στις οποίες μπορούν να ενταχθούν οι πιο πάνω δραστηριότητες..

Η χρήση μιας γλώσσας για την ανάπτυξη και ανταλλαγή κοινωνικά προσδιορισμένων νοημάτων και για την ενεργή συμμετοχή σε γλωσσικές-επικοινωνιακές δραστηριότητες προϋποθέτει ότι ο χρήστης της γλώσσας (ως άτομο, ως κοινωνικό υποκείμενο και ως

κοινωνικός δράστης) έχει αναπτύξει συγκεκριμένου τύπου γνώσεις, ικανότητες, δεξιότητες και χρησιμοποιεί κατάλληλες στρατηγικές επικοινωνίας.

Με σκοπό τη διαφάνεια ως προς την πιστοποίηση της γλωσσομάθειας, το Ε.Π.Π.Ε., καταγράφει λεπτομερώς τις γνώσεις, ικανότητες, δεξιότητες, κτλ. που πρέπει να αποδείξουν ότι έχουν αναπτύξει οι υποψήφιοι. Συγκεκριμένα περιλαμβάνει:

- Τις μορφές της γλωσσικής τους γνώσης και γλωσσικής τους συνείδησης (ή συνειδητότητας)
- Το είδος επικοινωνιακών ικανοτήτων για την ορθή και κατάλληλη χρήση της γλώσσας-στόχου.

Για να είναι επομένως απόλυτα σαφές σε όσους επιθυμούν να συμμετάσχουν, να προετοιμαστούν ή να προετοιμάσουν ενδιαφερόμενους για τις εξετάσεις του Κ.Π.Γ. ποια είναι τα ζητούμενα, το ΕΠ.Π.Ε. περιλαμβάνει αναλυτική περιγραφή των γνώσεων και των ικανοτήτων που ελέγχονται και αξιολογούνται, ως προς την κατανόηση και την παραγωγή γραπτού και προφορικού λόγου.

1. ΜΟΡΦΕΣ ΓΛΩΣΣΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗΣ ΓΝΩΣΗΣ

Το Ε.Π.Π.Ε. έχει σχεδιαστεί με βάση την αντίληψη πως η γλώσσα δεν είναι ένα αυτόνομο σύστημα εννοιών, αλλά ένα σύστημα σημείωσης, ένα νοηματοδοτικό σύστημα. Στηρίζεται στη θεωρητική θέση πως λέξεις και προτάσεις δεν σημαίνουν κάτι από μόνες τους· η σημασία τους διαμορφώνεται κατά τη χρήση της γλώσσας σ' ένα συγκεκριμένο επικοινωνιακό πλαίσιο, σε συγκεκριμένες κοινωνικές περιστάσεις. Δηλαδή, τα νοήματα αναπτύσσονται με τη λειτουργία της γλώσσας και άλλων τρόπων σημείωσης (λ.χ. εικόνες, διαγράμματα, νεύματα, ηχητικά εφέ) στο συγκεκριμένο τους πλαίσιο. Η κατανόηση και παραγωγή νοημάτων συνεπώς απαιτεί:

- **γνώσεις σχετικά με την λειτουργία της γλώσσας** σε πραγματικές περιστάσεις επικοινωνίας, σε κείμενα αυθεντικού λόγου – γραπτού, προφορικού ή πολυτροπικού λόγου. (Σημειώνεται ότι ο όρος «πολυτροπικό» χρησιμοποιείται για το κείμενο εκείνο που χρησιμοποιεί πλέον του ενός τρόπου σημείωσης, λ.χ. γλώσσα, εικόνα και ήχο. Η πολυτροπικότητα των κειμένων είναι ιδιαίτερα σύνηθες φαινόμενο στη σύγχρονη εποχή μας. Με τις νέες μορφές επικοινωνίας και τεχνολογίας, η νοηματοδότηση δεν γίνεται μόνο με τη γλώσσα αλλά και με την εικόνα, το σχεδιάγραμμα, τη μουσική, τα ηχητικά εφέ, κλπ. Η οπτική ή ακουστική σημείωση γίνεται παράλληλα και συμπληρωματικά με τη γλώσσα.)

Έτσι, οι εξετάσεις στοχεύουν στην αξιολόγηση της γνώσης της λειτουργίας της γλώσσας-στόχου σε μονοτροπικά ή πολυτροπικά κείμενα, ή ακόμη και σε φράσεις των οποίων οι συνθήκες παραγωγής είναι γνωστές. Οι υποψήφιοι αναμένεται να γνωρίζουν πώς λειτουργεί η γλώσσα και η γνώση τους αυτή αναμένεται να είναι ενσυνείδητη. Αξιολογείται λοιπόν:

- **η ενσυνείδητη γνώση της λειτουργίας της γλώσσας** μέσα από θέματα που ζητούν από τους υποψήφιους να κάνουν τις πλέον σωστές και κατάλληλες για την περίπτωση γλωσσικές, υφολογικές και κειμενικές επιλογές.

Βασικό όμως κριτήριο για την αξιολόγηση της γνώσης τους είναι:

- **το πως λειτουργούν με τη γλώσσα** οι ίδιοι οι υποψήφιοι προκειμένου
  - να κατανοούν το συνολικό νόημα ή επιμέρους νοήματα γραπτών και προφορικών κειμένων,
  - να παράγουν λόγο κατάλληλο για την περίπτωση επικοινωνίας,

- να εκφράζονται ορθά, δηλαδή σύμφωνα με τους βασικούς κανόνες γραμματικής, σύνταξης και φωνητικής, επιλέγοντας κάθε φορά, ανάλογα με την περίπτωση, τα σωστά λεξικογραμματικά στοιχεία και το σωστό επιτονισμό.

Οι κατάλληλες για την εκάστοτε περίπτωση γλωσσικές επιλογές και χρήσεις απαιτούν αναγκαστικά πολιτισμικές γνώσεις, εφόσον η λειτουργία μιας γλώσσας είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τον πολιτισμό που την παράγει και τον οποίο αναπαράγει (με αποτέλεσμα γλώσσα και πολιτισμός να έχουν μια αμφίδρομη σχέση). Συνεπώς, οι υποψήφιοι αναμένεται να γνωρίζουν:

- **τις πολιτισμικές συνθήκες παραγωγής και λειτουργίας της γλώσσας-στόχου.**

Δηλαδή, να έχουν, ανάλογα με το επίπεδο της γλωσσικής τους επάρκειας, σχετική εξοικείωση με:

- τις βασικές *κοινωνικές πρακτικές* των κοινωνιών στις οποίες η γλώσσα-στόχος είναι η επίσημη γλώσσα του κράτους,
- τα κυρίαρχα *ήθη και έθιμα* στις κοινωνίες αυτές,
- τις πιο *χαρακτηριστικές κοινωνικές συμπεριφορές* των μελών τους, γλωσσικές και μη,
- τον τρόπο που αντιμετωπίζονται συνήθως, στις συγκεκριμένες κοινωνίες, οι *ταξικές, διαπροσωπικές, διαπολιτισμικές διαφορές*,
- τους τρόπους που αναπτύσσονται οι *διαπροσωπικές σχέσεις* στις κοινωνίες αυτές.

Στις εξετάσεις, οι πολιτισμικές γνώσεις των υποψηφίων ελέγχονται έμμεσα, από τον τρόπο που χρησιμοποιούν τη γλώσσα. Δεν προβλέπονται ερωτήματα που αφορούν στις συνήθειες, τις αξίες ή τα χαρακτηριστικά ενός λαού.

Ταυτόχρονα, στις συγκεκριμένες εξετάσεις, οι οποίες απευθύνονται σε άτομα που χρησιμοποιούν τη γλώσσα-στόχο για να καλύψουν επικοινωνιακές και κοινωνικές ανάγκες έτσι όπως αυτές διαμορφώνονται στον ελλαδικό χώρο, αναμένεται ο υποψήφιος να είναι σε θέση να αποδείξει ότι έχει αναπτύξει:

- **διαπολιτισμική συνείδηση**, η οποία ελέγχεται έμμεσα: προκύπτει (α) από τον τρόπο που χρησιμοποιεί τη γλώσσα-στόχο για να διατυπώσει νοήματα που αποδίδονται στην ελληνική γλώσσα και αντίστροφα, (β) από τις γλωσσικές του επιλογές σε ποικίλες περιστάσεις επικοινωνίας εντός και εκτός του δικού του πολιτισμικού περιγύρου.

2. ΠΕΡΙΓΡΑΦΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ ΤΗΣ ΓΝΩΣΗΣ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ-ΣΤΟΧΟΥ¹

Οι υποψήφιοι αναμένεται να είναι σε θέση:

<p>Γ2 Επίπεδο άριστης γνώσης</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Να κατανοούν οτιδήποτε ακούνε ή διαβάζουν, αρκεί το προφορικό ή γραπτό κείμενο στη γλώσσα-στόχο να μην απαιτεί εξειδικευμένες γνώσεις. ▪ Να κάνουν περίληψη των πληροφοριών που περιλαμβάνονται σε προφορικές ή γραπτές πηγές, αναπαράγοντας τα επιχειρήματα και τις εκτιμήσεις που εμπεριέχονται σε αυτές. ▪ Να εκφράζονται με ευχέρεια και ακρίβεια για οποιοδήποτε θέμα τους αφορά, ακόμα και σε περιπτώσεις όπου απαιτείται μια σύνθετη δομή και σύνταξη γραπτού και προφορικού λόγου.
<p>Γ1 Επίπεδο πολύ καλής γνώσης</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Να κατανοούν κείμενα σχετικά μεγάλης έκτασης και υψηλού βαθμού δυσκολίας. ▪ Να εκφράζονται με ευχέρεια σε διάφορες περιστάσεις επικοινωνίας, επιλέγοντας τα κατάλληλα για την περίπτωση λεκτικά σχήματα και το κατάλληλο ύφος. ▪ Να χρησιμοποιούν τη γλώσσα με ευχέρεια ανάλογα με τις κοινωνικές, εκπαιδευτικές ή επαγγελματικές απαιτήσεις που τίθενται. ▪ Να παράγουν ορθά δομημένο προφορικό και γραπτό λόγο, ακόμη και για πολύπλοκα θέματα, αποδεικνύοντας ότι έχουν την ικανότητα να διατυπώνουν πληροφορίες ή απόψεις σωστά και να οργανώνουν σύνθετο, συνεκτικό λόγο.
<p>B2 Επίπεδο καλής γνώσης</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Να κατανοούν τα κύρια σημεία κειμένων μέτριας δυσκολίας, επάνω σε διάφορα θέματα, ακόμα και αν περιλαμβάνουν αφηρημένες έννοιες ή ειδικές πληροφορίες που απαιτούν κάποιες τεχνικές γνώσεις. ▪ Να συνδιαλέγονται με ευχέρεια και αμεσότητα, καθιστώντας τη συνομιλία με άλλους που έχουν άριστη γνώση της γλώσσας-στόχου φυσική και απρόσκοπτη και για τις δυο πλευρές. ▪ Να παράγουν προφορικό ή γραπτό λόγο σχετικά με διάφορα θέματα, εκφράζοντας άποψη και αναπτύσσοντας επιχειρηματολογία υπέρ ή κατά του υπό συζήτηση θέματος.
<p>B1 Επίπεδο μέτριας γνώσης</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Να κατανοούν την κεντρική ιδέα κειμένου, γραπτού ή προφορικού, σχετικού με διάφορα

¹ Η περιγραφή των 6 επιπέδων που ακολουθεί στηρίζεται στις προδιαγραφές του Κοινού Ευρωπαϊκού Πλαισίου Αναφοράς για τις Γλώσσες, αλλά έχει προσαρμοστεί για τις απαιτήσεις του Κ.Π.Γ.

	<p>κοινωνικά θέματα, ζητήματα εργασίας, εκπαίδευσης, ψυχαγωγίας, κλπ.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Να χρησιμοποιούν τη γλώσσα σε συνθήκες που προσφέρονται για τη χρήση της, όπως κατά τη διάρκεια ταξιδιών ή διακοπών σε περιοχές όπου χρησιμοποιείται η γλώσσα-στόχος. ▪ Να διατυπώνουν συνεχή και συνεκτικό προφορικό ή/και γραπτό λόγο πάνω σε θέματα που αφορούν το ευρύ κοινό, εκφράζοντας τις απόψεις τους για αυτά, ή γύρω από προσωπικά θέματα, αναφερόμενοι σε εμπειρίες, σχέδια, φιλοδοξίες τους, κλπ.
A2 Επίπεδο βασικής γνώσης	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Να κατανοούν συχνά χρησιμοποιούμενες εκφράσεις, προτάσεις και σημεία κειμένων που έχουν σχέση με καθημερινές εμπειρίες. ▪ Να επικοινωνούν για απλά θέματα της καθημερινής ζωής, ανταλλάσσοντας πληροφορίες για τις συνήθειές τους, για ζητήματα άμεσης ανάγκης, για θέματα που αφορούν στην οικογένειά τους, την εργασία τους, τον χώρο διαβίωσής τους, κλπ. ▪ Να περιγράφουν απλές καθημερινές καταστάσεις που αφορούν τους ίδιους και το άμεσο περιβάλλον τους.
A1 Επίπεδο στοιχειώδους γνώσης	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Να κατανοούν και να χρησιμοποιούν απλές φράσεις γραπτά και προφορικά για να ικανοποιήσουν συγκεκριμένες καθημερινές ανάγκες τους. ▪ Να παρέχουν πληροφορίες για πρόσωπα (τόσο για τον εαυτό τους όσο και για άλλα άτομα), πράγματα και καταστάσεις, να κάνουν απλές ερωτήσεις σχετικά με θέματα της καθημερινότητας ▪ Να επικοινωνούν για απλά ζητήματα της καθημερινής ζωής, υπό την προϋπόθεση ότι οι άλλοι μιλούν αργά και κατανοητά, και είναι πρόθυμοι να βοηθήσουν, εάν παραστεί ανάγκη.

3. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΕΝΗ ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Κατανοώντας ότι οι έννοιες δεν αναπτύσσονται σε ένα κενό, ότι δεν συνιστούν εγγενείς ιδιότητες της γλώσσας, τα νοήματα τα οποία οι χρήστες παράγουν καθώς ακούν, διαβάζουν, μιλούν ή γράφουν μπορούν να αξιολογηθούν μόνο μέσω του τρόπου με τον οποίο χρησιμοποιούν τη γλώσσα για κοινωνικούς σκοπούς, σε συγκεκριμένα κοινωνικά πλαίσια.

Έτσι, οι υποψήφιοι θα πρέπει να είναι ικανοί να παράγουν τις ακόλουθες κοινωνικά προσδιορισμένες χρήσεις της γλώσσας στον προσωπικό και δημόσιο τομέα, στον εκπαιδευτικό και τον επαγγελματικό.

ΕΙΔΗ ΧΡΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

<p>Π Λ Η Ρ Ο Φ Ο Ρ Ι Α Κ Η</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Για την πρόσληψη και την αξιοποίηση ποικίλων πληροφοριών από ένα γραπτό ή προφορικό κείμενο. • Για την πρόσληψη και την αξιοποίηση του γενικότερου μηνύματος ή πληροφορίας ενός γραπτού ή προφορικού κειμένου. • Για την μετάδοση πληροφοριών σε γραπτή, προφορική ή πολυτροπική μορφή.
<p>Δ Ι Α Π Ρ Ο Σ Ω Π Ι Κ Η</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Για τη δημιουργία και διατήρηση κοινωνικής επαφής με σκοπό την ανταλλαγή πληροφοριών, ιδεών, απόψεων, συναισθημάτων, εμπειριών, σχεδίων, κλπ. • Για τη συμμετοχή σε κοινωνικές καταστάσεις που απαιτούν τη διαπροσωπική επαφή για την επίλυση κάποιου ζητήματος, την λήψη κοινών αποφάσεων, το σχεδιασμό και προγραμματισμό δράσεων. • Για τη διαπροσωπική ανταλλαγή με σκοπό την απόκτηση αγαθών, υπηρεσιών και δημοσίων πληροφοριών.
<p>Δ Η Μ Ι Ο Υ Ρ Γ Ι Κ Η</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Για μια προσωπική ανταπόκριση σε κάποιο ερέθισμα (π.χ. εικόνα, διήγηση, προσωπική επιστολή, μουσικό κομμάτι, κλπ.). • Για την παραγωγή γραπτού, προφορικού ή πολυτροπικού λόγου με την πλέον κατάλληλη επιλογή γλωσσικών, ρητορικών, κειμενικών, γραφιστικών και άλλων στοιχείων. • Για την παραγωγή γραπτού, προφορικού ή πολυτροπικού λόγου με τρόπο πρωτότυπο ή/και αποτυπώνοντας την προσωπική επιλογή του χρήστη.
<p>Δ Ι Α Μ Ε Σ Ο Λ Α Β Η Τ Ι Κ Η</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Για να μεταδώσει το γενικό νόημα, συγκεκριμένες πληροφορίες ενός προφορικού ή γραπτού κειμένου, ή μια έννοια από μία γλώσσα σε μιαν άλλη. • Για να μεταδώσει, με τη μορφή εικόνας, σχεδιαγράμματος, πίνακα, κλπ. πληροφορίες που περιλαμβάνονται σε κείμενο, γραπτό ή προφορικό, ή και αντίστροφα. • Για να μεταδώσει νοήματα τα οποία εκφράζονται μέσω: <ul style="list-style-type: none"> - μίας γλωσσικής ποικιλίας ή υφολογικής εκδοχής με κάποια άλλη, - ενός κώδικα, τρόπου ή καναλιού επικοινωνίας με ένα άλλο.

3.2 ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΙ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ ΧΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Δεδομένου ότι η χρήση της γλώσσας συναρτάται με το συγκειμενικό της πλαίσιο, οι υποψήφιοι αναμένεται να αναγνωρίζουν, να κατανοούν, να επιλέγουν και να κάνουν κατάλληλη χρήση της γλώσσας-στόχου σύμφωνα με την κατάσταση επικοινωνίας. Δηλαδή, θα πρέπει να είναι σε θέση να αναγνωρίζουν, να κατανοούν ή και να παραγάγουν λόγο γραπτό ή προφορικό που συνάδει με τις συνθήκες παραγωγής του. Σημειώνεται ότι η καταλληλότητα του λόγου εξαρτάται από παράγοντες όπως η σχέση που έχουν τα άτομα που επικοινωνούν— αν δηλαδή είναι σχέση τυπική ή σχέση οικειότητας, αν πρόκειται για άτομα διαφορετικής ηλικίας, φύλου, κοινωνικής τάξης ή θέσης, για άτομα που έχουν κοινές ή διαφορετικές γνώσεις και πολιτισμικό υπόβαθρο, κλπ. Εξαρτάται επίσης από παράγοντες όπως ο σκοπός της επικοινωνίας, το είδος της κοινωνικής δραστηριότητας στην οποία εμπλέκονται οι συνδιαλεγόμενοι και το κοινωνικό περιβάλλον επικοινωνίας. Οι συνθήκες παραγωγής του λόγου μπορεί να είναι είτε ενδοπολιτισμικές, είτε διαπολιτισμικές, αλλά το είδος λόγου, και ειδικότερα η μορφή της γλώσσας ή άλλου τρόπου σημείωσης που χρησιμοποιείται, εξαρτάται από επικοινωνιακές παραμέτρους όπως αυτοί που ακολουθούν.

Κοινωνικές περιστάσεις επικοινωνίας

- Οικογενειακές
- Εκπαιδευτικές
- Κοινωνικές εκδηλώσεις (λ.χ. οικογενειακές ή φιλικές συγκεντρώσεις επισκέψεις, δεξιώσεις, τυχαίες ή προσχεδιασμένες συναντήσεις, παραστάσεις, εκθέσεις, τελετές όπως γάμοι, κηδείες κ.λ.π.)
- Κοινωνικά γεγονότα (λ.χ. ατυχήματα, ασθένειες, αντιμετώπιση φυσικών φαινομένων)
- Συναντήσεις με φίλους, γνωστούς ή ξένους και εμπειρίες κατά τη διάρκεια των διακοπών, εκδρομών, αθλητικών γεγονότων, παιχνιδιών, αγορών
- Δημόσιες συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις
- Νομικές διαδικασίες και δίκες
- Εφαρμογή νόμου και κανονισμών
- Οργανωμένες συναντήσεις, συσκέψεις, συνέδρια
- Συνεντεύξεις και γνωμοδοτήσεις

Κοινωνικές δραστηριότητες

- Ρουτίνες καθημερινής διαβίωσης (π.χ. σχετικά με τη προσωπική υγιεινή, ντύσιμο, συντήρηση και διαχείριση νοικοκυριού, διάβασμα, παρακολούθηση ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών εκπομπών, διασκέδαση, ενασχόληση με χόμπι, με παιχνίδια και αθλητισμό)
- Αγορά, πώληση, προώθηση υλικών αγαθών
- Ζήτηση, προσφορά, χρήση δημοσίων ή ιδιωτικών υπηρεσιών (π.χ. ιατρικών) και οργανισμών κοινής ωφελείας (π.χ. μεταφοράς και τηλεπικοινωνιών)
- Δημόσια διασκέδαση και δραστηριότητες ελεύθερου χρόνου
- Χρήση νέων τεχνολογιών
- Επαφές σε εργασιακούς και εκπαιδευτικούς χώρους
- Παρακολούθηση και συμμετοχή σε συνεδριάσεις και άλλες κοινωνικές ή εκπαιδευτικές συναντήσεις, σε ομίλους, εταιρείες και συλλόγους
- Συμμετοχή σε εκπαιδευτικού περιεχομένου συζητήσεις και παρουσιάσεις, όπως παρακολούθηση διαλέξεων και ομιλιών, σεμιναρίων και μαθημάτων, παραγωγή δοκιμίων, λύση ασκήσεων, παιδαγωγικών εργασιών και δραστηριοτήτων.

Κοινωνικά περιβάλλοντα

- Το σπίτι, η οικογένεια, οι φίλοι
- Εγκαταστάσεις στέγασης και παραθεριστικά καταλύματα (π.χ. ξενώνας, φοιτητική στέγη, ξενοδοχείο)
- Χώρος εργασίας (π.χ. γραφείο, εργοστάσιο, κατάστημα)
- Χώροι σχετικοί με ταξίδια (π.χ. λιμάνια, σιδηροδρομικοί σταθμοί, αεροδρόμια)
- Περιοχές αγορών (π.χ. υπεραγορές τροφίμων, εμπορικά καταστήματα)
- Επιχειρήσεις και οργανισμοί εξυπηρέτησης πολιτών
- Πολιτικές Υπηρεσίες
- Δημόσιοι ανοιχτοί χώροι (π.χ. δρόμος, πλατεία, πάρκο)
- Νοσοκομεία, ιατρεία, κλινικές
- Αθλητικές εγκαταστάσεις
- Θέατρο, κινηματογράφος και άλλοι χώροι διασκέδασης
- Εστιατόρια, καφετέριες, καντίνες, κλπ.
- Σχολεία και άλλοι εκπαιδευτικοί χώροι

Κοινωνικές σχέσεις μεταξύ:

- Μελών της οικογένειας
- Οικείων, φίλων ή ατόμων που έχουν απλή κοινωνική γνωριμία
- Ατόμων που έχουν διαφορετικού τύπου επαγγελματικές σχέσεις, είναι συνάδελφοι ή βρίσκονται στον ίδιο χώρο εργασίας
- Συμμαθητών ή συμφοιτητών
- Μαθητών/σπουδαστών/φοιτητών και καθηγητών
- Πολιτών / ατόμων που εργάζονται σε κρατικές υπηρεσίες, σε οργανισμούς του δημοσίου ή ιδιωτικούς φορείς, καθώς και σε άλλους δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς κοινωνικής ωφέλειας και/ή που είναι υπεύθυνοι για την επιβολή νόμων και κανονισμών
- Πελατών και εργαζομένων σε επιχειρήσεις, γραφεία, καταστήματα, εκδοτικούς οίκους, μουσεία, ξενοδοχεία, τράπεζες, μέσα μαζικής μεταφοράς κ.λ.π.
- Παικτών και οπαδών/θεατών
- Ατόμων που εργάζονται στα ΜΜΕ και του ακροατηρίου/αναγνωστικού κοινού
- Δημιουργών στο χώρο της τέχνης ή της ψυχαγωγίας και του ακροατηρίου/ αναγνωστικού κοινού

3.3 ΚΕΙΜΕΝΙΚΟΙ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ ΧΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Επειδή η χρήση της γλώσσας ποικίλει ανάλογα με τον λόγο και το κειμενικό είδος στο οποίο λειτουργεί, οι υποψήφιοι, θα πρέπει να αναγνωρίζουν, να κατανοούν, να επιλέγουν ή/και να χρησιμοποιούν τη γλώσσα-στόχο σε διαφορετικά είδη λόγου και διαφορετικά είδη κειμένου, προφορικού ή γραπτού, στα πλαίσια κοινωνικών χώρων όπως οι παρακάτω.

Συγκεκριμένα, αναμένεται οι υποψήφιοι όλων των επιπέδων γνώσης της γλώσσας-στόχου να αναγνωρίζουν τα βασικά χαρακτηριστικά διαφόρων ειδών κειμένου, να κατανοούν κείμενα του εκάστοτε είδους, ανάλογα με το βαθμό δυσκολίας τους, ή να κατανοούν ορισμένες έννοιές τους, λέξεις, φράσεις ή κειμενικά τους στοιχεία. Μόνο στο επίπεδο *άριστης γνώσης*, αναμένεται οι υποψήφιοι να μπορούν να ασχοληθούν σε κάποιο επίπεδο παραγωγής με ορισμένα από τα τελευταία 10 είδη κειμένου που ακολουθούν (τα οποία και σημειώνονται με πλάγια γράμματα).

Τα κείμενα με τα οποία θα ασχοληθούν οι υποψήφιοι για την κατανόηση ή παραγωγή λόγου μπορεί να είναι γραπτά ή προφορικά και δεν χρησιμοποιούν αποκλειστικά το γλωσσικό τρόπο σημείωσης. Μπορεί δηλαδή να συνδυάζονται με εικόνα ή / και ήχο, εφόσον τα νοήματα ενός κειμένου είναι δυνατόν να παράγονται όχι μόνο με τη γλώσσα αλλά επίσης και με παραγλωσσικά στοιχεία (λ.χ. κινήσεις, στάσεις, έκφραση, επιφωνήματα) ή με άλλους τρόπους σημείωσης όπως με φωτογραφίες, σκίτσα, ζωγραφιές, σχεδιαγράμματα, πίνακες, με συγκεκριμένα γραφιστικά χαρακτηριστικά (έντονα γράμματα, κεφαλαία, πλάγια ή καλλιτεχνικά γράμματα, κλπ.). Μπορεί επίσης να παράγονται με μουσική, ήχους, κλπ.

Κοινωνικοί χώροι

- Οικογένεια
- Κοινωνικά δίκτυα
- Δημόσιες και τοπικές αρχές και υπηρεσίες
- Πολιτικά σώματα και πολιτικά κόμματα
- Δημόσια υγεία
- Οργανισμοί, όμιλοι, σύλλογοι
- Δόγματα και ομάδες κοινωνικής δράσης
- Εταιρείες, επιχειρήσεις, βιομηχανίες
- Εθελοντισμός
- Εκπαιδευτικό σύστημα (Σχολείο, κολλέγιο, πανεπιστήμιο)
- Εκπαίδευση ενηλίκων
- Αθλητισμός και παιχνίδι
- Μέσα ενημέρωσης και μαζικής επικοινωνίας
- Λογοτεχνία και τέχνες
- Εκδόσεις
- Διαφήμιση

Είδη κειμένου

- Συνέντευξη
- Επαγγελματική ή προσωπική τηλεφωνική συνομιλία ή συνομιλία πρόσωπο με πρόσωπο
- Δημόσια συζήτηση
- Προσωπική αφήγηση, αφήγηση μιας ιστορίας, ή ενός συμβάντος
- Αναφορά (ειδήσεων, γεγονότος, εμπειρίας)
- Οδηγίες χρήσης, κατεύθυνσης / προσανατολισμού, κλπ.
- Κείμενο κανονισμού
- Συνταγή ή και κατάλογος φαγητών
- Ετικέτα ή και κείμενο σε συσκευασία προϊόντων
- Χρονοδιαγράμματα, προγράμματα ενεργειών ή εκδηλώσεων
- Κείμενο διαφήμισης
- Αγγελίες και ανακοινώσεις
- Διαφημιστικό ή ενημερωτικό φυλλάδιο, τρίπτυχο, κλπ.
- Άρθρο εφημερίδας / περιοδικού, κύριο άρθρο
- Δημόσια ανακοίνωση (προκήρυξη...), κοινοποίηση, κλπ.
- Προσωπική ή επαγγελματική επιστολή
- Μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου
- Βιογραφικό σημείωμα
- Προσωπικό ή υπηρεσιακό σημείωμα
- Ευχετήρια και επισκεπτήρια κάρτα

- Κείμενο περιγραφής εργασίας (π.χ.σε προκήρυξη θέσης)??
- Κείμενο πινακίδας δημόσιου χώρου
- Κείμενο μαθήματος σχολικού βιβλίου
- Βιβλιοπαρουσίαση
- Κείμενο χιουμοριστικό (ιστορία, ανέκδοτο, κλπ.)
- *Τηλεοπτικό κείμενο ή συζήτηση*
- *Δελτίο ειδήσεων*
- *Λεζάντα εικόνας, κόμικς, ιστορία σε σκίτσα*
- *Ενημερωτική εκπομπή ραδιοφώνου??*
- *Έντυπο επιχειρήσεων, οργανισμών, εταιρειών*
- *Άρθρο επιστημονικού περιοδικού*
- *Διάλεξη Ακαδημαϊκού ή πολιτικού χαρακτήρα*
- *Κείμενο εγγύησης, συμβολαίου, συμφωνητικού*
- *Απόσπασμα λογοτεχνικού κειμένου (διηγήματος, μυθιστορήματος, ποιήματος, θεατρικού έργου)*
- *Κριτική βιβλίου/ θεάτρου/ κινηματογράφου/ τέχνης*

4. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Ανάλογα με το επίπεδο γλωσσομάθειάς τους και το αντίστοιχο επίπεδο γραμματισμού τους στη γλώσσα-στόχο, οι υποψήφιοι αναμένεται να έχουν αναπτύξει τις επικοινωνιακές ικανότητες και δεξιότητες που απαιτούνται για ποικίλες κοινωνικές περιστάσεις ώστε να μετέχουν ενεργά και αποτελεσματικά σε διαφορετικού τύπου επικοινωνιακές δραστηριότητες.

4.1 ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Οι υποψήφιοι, ανάλογα με το επίπεδο γλωσσικής τους επάρκειας, θα πρέπει να αποδείξουν ότι έχουν αναπτύξει την ικανότητα να διεξάγουν μια συζήτηση, να μιλούν για ένα οποιοδήποτε ζήτημα της καθημερινής ζωής, και γενικότερα να εμπλέκονται σε κοινωνικές πρακτικές που απαιτούν τη χρήση προφορικού λόγου. Στη διάρκεια της εξέτασης, θα πρέπει να είναι σε θέση να αφηγηθούν ένα γεγονός ή να περιγράψουν μια κατάσταση, ένα αντικείμενο, κλπ., να συνομιλήσουν με τον εξεταστή ή το συνεξεταζόμενο τους.

Στη διάρκεια μιας συνομιλίας, οι υποψήφιοι αναμένεται να ενεργούν εναλλακτικά ως ομιλητές και ως ακροατές, να διαπραγματεύονται τα νοήματα που διατυπώνονται στην κουβέντα και γενικότερα να χρησιμοποιούν στρατηγικές που επιτρέπουν την ανάπτυξη της επικοινωνιακής σχέσης (λ.χ. να μπορεί ο υποψήφιος να λαμβάνει και να δίνει το λόγο στο συνομιλητή του, να διατυπώνει το θέμα με τρόπο που θα είναι κατανοητό στους άλλους, να προτείνει και να αξιολογεί λύσεις σ' ένα πρόβλημα, να συνοψίζει και να ανακεφαλαιώνει λεχθέντα, κλπ.

Όταν παράγουν προφορικό λόγο, οι υποψήφιοι θα πρέπει γενικότερα να μπορούν, ανάλογα με το επίπεδο γλωσσομάθειάς τους:

- Να υποστηρίξουν μιαν άποψη στη διάρκεια διαπροσωπικής συνομιλίας.
- Να υποδυθούν το ρόλο ατόμου που απευθύνεται σε κοινό ή κάνει ανακοίνωση σ' ένα ακροατήριο.
- Να αφηγηθούν ένα περιστατικό, μια ιστορία προσωπική ή μη.
- Να μιλήσουν για ένα υποτιθέμενο πρόβλημά τους ή για ορισμένα συμβάντα.
- Να αναφερθούν ή να επιχειρηματολογήσουν σύντομα πάνω σε ένα κοινωνικό ζήτημα.

- Να μιλήσουν για ένα πρόβλημα, βάσει σημειώσεων που έχουν κρατήσει, βάσει στοιχείων ή οπτικών ερεθισμάτων (λ.χ. διαγράμματα, εικόνες, φωτογραφίες, κλπ.).
- Να υποδυθούν ένα συγκεκριμένο (ή σαφώς προσδιορισμένο) κοινωνικό ρόλο και να είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε μια συνέντευξη ή να κάνουν διάλογο (λ.χ. για την επίτευξη ενός προκαθορισμένου στόχου, για να οργανώσουν/ καταστρώσουν ένα σχέδιο, για να ανταλλάξουν πληροφορίες για την προσωπική ή την κοινωνική τους ζωή, κλπ.).

Ακολουθούν συγκεκριμένοι δείκτες περιγραφής της προφορικής παραγωγής και διαλόγου για τις εξετάσεις πιστοποίησης επιπέδου «καλή γνώση» (B2).

Θα πρέπει, ωστόσο να τονιστεί ότι όλοι οι υποψήφιοι για τις εξετάσεις του Κ.Π.Γ., ανεξαρτήτως επιπέδου, αναμένεται να είναι ικανοί, όταν παράγουν προφορικό λόγο, να χρησιμοποιούν τα απαραίτητα γλωσσικά, παραγλωσσικά και εξωγλωσσικά χαρακτηριστικά, στοιχεία απαραίτητα για να γίνεται κανείς κατανοητός από άτομα που έχουν καλό επίπεδο γνώσης της γλώσσας-στόχου.

Στη διάρκεια της εξέτασης για την αξιολόγηση παραγωγής προφορικού λόγου και διαλόγου, οι υποψήφιοι του επιπέδου «καλή γνώση» (B2) πρέπει να είναι σε θέση:

- Να κάνουν μια σαφή περιγραφή ή παρουσίαση προσώπων, αντικειμένων, καταστάσεων, εμπειριών, επικεντρώνοντας στα κύρια σημεία τους.
- Να κάνουν σαφή και λεπτομερή περιγραφή των ενδιαφερόντων τους ή παρουσίαση ενός ζητήματος, υποστηρίζοντας την άποψή τους με επαρκή επιχειρήματα και παραδείγματα.
- Να αναπτύξουν ένα ζήτημα αναφέροντας τα υπέρ και τα κατά του ή διατυπώνοντας λογικά επιχειρήματα γύρω από ένα θέμα, με πειστικότητα, χωρίς περιττές επαναλήψεις.
- Να παίρνουν θέση σχετικά με ένα ζήτημα, να προτείνουν λύση για κάποιο πρόβλημα ή και να διατυπώνουν επιχειρήματα υπέρ ή κατά μιας προτεινόμενης λύσης.
- Να διατυπώσουν με ευχέρεια και ακρίβεια τις απόψεις τους γύρω από θέματα κοινωνικά, επαγγελματικά ή εκπαιδευτικά επιδεικνύοντας συνοχή στην έκφραση των ιδεών μεταξύ τους.
- Να αφηγούνται προσωπικές εμπειρίες εκφράζοντας τα συναισθήματά τους γι' αυτές.
- Να αρθρώνουν προσωπικό/βιωματικό λόγο, εκφράζοντας συναισθήματα και στάσεις, όπως χαρά, ευχαρίστηση, δυσφορία, άρνηση, επιφύλαξη, φόβο, έκπληξη, κλπ.
- Να ανακοινώνουν κάτι με σαφήνεια, ευχέρεια και αμεσότητα, εκφράζοντας τα συναισθήματά τους με τρόπο που να μη δημιουργείται αμηχανία στον αποδέκτη και να ανταποκρίνονται στις ανακοινώσεις άλλων δίνοντας ευχές, συγχαρητήρια, συλλυπητήρια, κλπ..
- Με αφορμή ένα γραπτό κείμενο, εικόνα ή άλλο οπτικό ερέθισμα να παρέχουν πληροφορίες, διευκρινήσεις ή εξηγήσεις γύρω από αυτό με σχετική ευχέρεια και ρευστότητα λόγου.
- Να διατυπώνουν αιτήματα και προτάσεις σχετικά με διάφορα προσωπικά ζητήματα.
- Να εξάγουν συμπεράσματα με βάση κάποιο γραπτό ή προφορικό ερέθισμα.
- Να επαναδιατυπώνουν τα λεγόμενα τρίτου με διαφορετικά λόγια ή ύφος, να τα σχολιάζουν ή να τα αποδίδουν συνοπτικά.
- Να εκφράζουν συνολική άποψη (συνθετική ικανότητα) για ένα θέμα, διαβλέποντας τις αιτίες και τις συνέπειες και εκτιμώντας τις θετικές και αρνητικές πλευρές διαφορετικών προσεγγίσεων του θέματος.

Στην περίπτωση συγχρονικού διαλόγου με άλλον ή άλλους

- Να ακολουθούν τους βασικούς κανόνες συνομιλίας, να μιλούν με ευχέρεια και να είναι εφικτή η επικοινωνία με το συνομιλητή τους.
- Να αξιολογούν τις πληροφορίες που δίνει ο συνομιλητής και να μπορούν να κάνουν προτάσεις και υποθέσεις που συντελούν στην επιτυχή έκβαση της συζήτησης.

- Να συμμετέχουν ενεργά σε συζήτηση γύρω από θέματα της καθημερινής κοινωνικής ζωής.
- Να παρεμβαίνουν στη συζήτηση για να συμπληρώσουν κάτι, να συμφωνήσουν ή να διαφωνήσουν με τις απόψεις, θέσεις του συνομιλητή τους και γενικότερα για να ενθαρρύνουν ή να βοηθήσουν το συνομιλητή τους.
- Να υποβάλουν ερωτήσεις για να βεβαιωθούν για τις προθέσεις του συνομιλητή τους και για να διευκρινίσουν τυχόν διαφορούμενα σημεία.

4.2 ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΓΡΑΠΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΓΡΑΠΤΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Κατά την παραγωγή γραπτού λόγου, ανάλογα με το επίπεδο γλωσσομάθειάς τους, οι υποψήφιοι θα πρέπει γενικά είναι σε θέση να παράγουν γραπτά κείμενα που εξυπηρετούν συγκεκριμένους κοινωνικούς σκοπούς και ανάγκες, ακολουθώντας πάντα τους κανόνες που επιβάλει το κειμενικό είδος που τους ζητείται να παραγάγουν και βεβαίως τους κανόνες χρήσης της γλώσσας.

Στη διάρκεια της εξέτασης για την αξιολόγηση παραγωγής γραπτού λόγου, οι υποψήφιοι του επιπέδου «καλή γνώση» (B2) πρέπει να είναι σε θέση:

- Να αναπτύξουν ένα σχετικά εκτενές κείμενο για γνωστό πρόσωπο ή για ένα κοινωνικό θέμα, χρησιμοποιώντας τις γενικές τους γνώσεις ή πληροφορίες και επιχειρήματα από διάφορες πηγές.
- Να περιγράψουν λεπτομερώς, με σαφήνεια και συνοχή κάποιο γεγονός (πραγματικό ή φανταστικό), μια εμπειρία, ένα τυχαίο συμβάν, κλπ.
- Να αναπτύξουν ένα θέμα κοινού ενδιαφέροντος λεπτομερώς ή συνοπτικά αλλά με σαφήνεια και με τρόπο που να εκθέτει ποικίλες πλευρές του.
- Να κάνουν μια βιβλιοπαρουσίαση, ή απόψεις για ένα κινηματογραφικό ή θεατρικό έργο.
- Να γράψουν σύντομο κείμενο για ένα βιβλίο, έργο, αντικείμενο, μια πράξη που αξίζει να προβληθεί.
- Να γράψουν μια έκθεση ή αναφορά, παρουσιάζοντας τα κύρια ή και τα δευτερεύοντα στοιχεία που αφορούν στην περίπτωση στην οποία αναφέρονται.
- Να γράψουν ένα σχετικά εκτενές κείμενο που επικεντρώνεται σ' ένα ζήτημα, θίγοντας τα θετικά και αρνητικά του σημεία.
- Να παρουσιάσουν ιδέες ή προτάσεις για την επίλυση κάποιου προβλήματος, εξηγώντας τα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα προτεινόμενης λύσης.
- Να κάνουν γραπτή αναφορά σε γεγονός ή είδηση συνθέτοντας πληροφορίες από διαφορετικές πηγές.
- Να εκφράσουν γραπτά αιτήματα και προτάσεις υποστηρίζοντας απόψεις, προβάλλοντας επιχειρήματα, εξάγοντας συμπεράσματα.
- Να παρέχουν ή να ζητήσουν (μέσω επιστολής, ηλεκτρονικού μηνύματος, επαγγελματικού σημειώματος) διευκρινήσεις, εξηγήσεις, πληροφορίες, κλπ.
- Να γράψουν ένα κείμενο (επιστολή, ηλεκτρονικό μήνυμα, κλπ.) ,σχολιάζοντας γεγονότα ή εκθέτοντας εμπειρίες και συναισθήματα.

4.3 ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΓΡΑΠΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

Ανάλογα με την επάρκεια της γλωσσομάθειάς τους, οι υποψήφιοι πρέπει μπορούν να καταλαβαίνουν γραπτά και προφορικά είδη κειμένων, όπως αυτά που αναφέρονται πιο πάνω. Πιο συγκεκριμένα, αναμένεται να είναι σε θέση να κατανοήσουν:

- το συνολικό ή τα επιμέρους νοήματα που αναπτύσσονται σε ένα κείμενο,
- το κύριο θέμα ενός κειμένου, και το γενικό του σκοπό, προσανατολισμό, ή τη γενικότερη προβληματική που αναπτύσσει,
- συγκεκριμένες πληροφορίες, απόψεις, θέσεις, κλπ. που περιλαμβάνονται στο κείμενο,
- τη στάση, θέση ή συναισθήματα του/των ομιλητή/τών ή του συγγραφέα,
- τις επιπτώσεις ή προεκτάσεις των πληροφοριών που περιλαμβάνονται στο κείμενο.

Η κατανόηση κειμένων απαιτεί από τους υποψήφιους να μπορούν, με βάση τα γλωσσικά και άλλα κειμενικά του στοιχεία:

- να καταλαβαίνουν, από τα συμφραζόμενα, αυτά που δεν αναφέρονται ρητά ή αυτά που λέγονται ευθέως περιφραστικά ή με κάποιες ίσως υπεκφυγές.
- να καταλαβαίνουν από τα συμφραζόμενα μη οικείες λέξεις και να συμπεραίνουν το νόημα μιας άγνωστης φράσης .
- να συμπεραίνουν συμπεριφορές, διαθέσεις και προθέσεις, να μαντεύουν ή να προβλέπουν κάτι.

Οι υποψήφιοι αναμένεται να είναι σε θέση να κατανοούν προφορικά και γραπτά κείμενα τα οποία παράγονται είτε από φυσικούς ομιλητές είτε από άτομα που έχουν μάθει τη γλώσσα-στόχο ως ξένη ή δεύτερη γλώσσα. Βασικά, αναμένεται να καταλαβαίνουν λόγο ο οποίος εκφέρεται με τη τυπική μορφή της γλώσσας, αλλά θα πρέπει να καταλαβαίνουν επίσης και ορισμένες ιδιαίτερα γνωστές κοινωνικές ποικιλίες της.

Κατανοώντας ένα γραπτό ή προφορικό κείμενο, οι υποψήφιοι, ανάλογα με το επίπεδο γλωσσομάθειάς τους, θα πρέπει γενικά να μπορούν να ανταποκριθούν σε ζητούμενα όπως τα εξής:

- Να ακολουθήσουν οδηγίες.
- Να αναφέρουν ή να αναμεταδώσουν πληροφορίες.
- Να απαντήσουν σε ερωτήσεις σχετικές με το κείμενο.
- Να επιλύσουν ένα πρόβλημα, ένα μυστήριο, μια σπαζοκεφαλιά, κλπ.
- Να υποστηρίξουν κάποιο επιχείρημα αντλώντας πληροφορίες από το κείμενο.
- Να σχεδιάσουν ή να παράγουν ένα άλλο κείμενο, με βάση αυτό που άκουσαν ή διάβασαν.
- Να αναδομήσουν ή να αλλάξουν ολόκληρο ή μέρος του κειμένου.
- Να ενημερώσουν κάποιον για τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στο κείμενο.
- Να συμπληρώσουν στο κείμενο πρόσθετα στοιχεία (γλωσσικά ή μη).
- Να χρησιμοποιήσουν στοιχεία ή πληροφορίες από το κείμενο για να επιτελέσουν μια επικοινωνιακή δραστηριότητα στη γλώσσα-στόχο, στην ελληνική ή και αντίστροφα.

Ειδικότερα:

Στη διάρκεια της εξέτασης για την αξιολόγηση κατανόησης προφορικού λόγου, οι υποψήφιοι του επιπέδου «καλή γνώση» (B2) πρέπει να είναι σε θέση:

- Να κατανοήσουν προφορικό λόγο ζωντανό, ή ηχογραφημένο από ραδιόφωνο, τηλεόραση, κλπ. για ένα θέμα ευρύτερου ενδιαφέροντος, για ένα θέμα προσωπικό, ή ένα ζήτημα που αφορά στην κοινωνική, την επαγγελματική ζωή των ανθρώπων ή στην εκπαίδευση.
- Να κατανοήσουν στάσεις, απόψεις θέσεις του ομιλητή.
- Να αναγνωρίσουν την ταυτότητα ή την ιδιότητα του ομιλητή.
- Να κατανοήσουν το κεντρικό νόημα ενός προφορικού κειμένου (ομιλίας, μονολόγου, συζήτησης, κλπ.) γύρω από θέματα πρακτικού, θεωρητικού, ή τεχνικού περιεχομένου.
- Να εντοπίσουν ειδικές πληροφορίες από προφορικό κείμενο με θέμα το οποίο αναμένεται να είναι οικείο στους υποψήφιους.
- Να αναγνωρίσουν τα κύρια σημεία μιας ομιλίας, αφήγησης, κλπ., ενός διαλόγου ή μιας συζήτησης μεταξύ ατόμων που έχουν άριστο επίπεδο γνώσης της γλώσσας-στόχου και τη χρησιμοποιούν είτε ως μητρική τους, είτε ως ξένη γλώσσα.

- Να αναγνωρίσουν τα χαρακτηριστικά ή και κάποιες πληροφορίες μιας επίσημης ομιλίας ή κειμένων ακαδημαϊκού λόγου (λ.χ. διαλέξεις, συζητήσεις επιστημονικού περιεχομένου).
- Να αναγνωρίσουν και να αντιδράσουν αναλόγως σε υποδείξεις, οδηγίες εντολές, ανακοινώσεις, όπου χρησιμοποιείται γλώσσα επισήμου ή οικείου τόνου.
- Να αναγνωρίσουν και να αποκαταστήσουν πληροφορίες που για κάποιο λόγο δεν ακούστηκαν καθόλου ή όσο καλά ακούστηκαν οι λοιπές πληροφορίες του προφορικού κειμένου.

Στη διάρκεια της εξέτασης για την αξιολόγηση κατανόησης γραπτού λόγου, οι υποψήφιοι του επιπέδου «καλή γνώση» (B2) πρέπει να είναι σε θέση:

- Να κατανοήσουν τον επικοινωνιακό σκοπό ενός σύντομου ή εκτενούς κειμένου και πώς η διάταξη των πληροφοριών που παρέχονται σε αυτό εξυπηρετεί το σκοπό αυτό.
- Να κατανοήσουν λέξεις, φράσεις και ιδιωματικές εκφράσεις του κειμένου και πώς εξυπηρετούν την ανάπτυξη των νοημάτων του.
- Να εντοπίζουν ειδικές πληροφορίες σε ένα γραπτό (είτε αυτό συνοδεύεται από εικόνα, φωτογραφία, κλπ.) ή οπτικό κείμενο σχετικές με την ταυτότητα του συντάκτη, του αποδέκτη και της μεταξύ των δυο ενδεχόμενης σχέσης.
- Να κατανοούν το περιεχόμενο κειμένων όπως άρθρα εφημερίδων, γραπτές αναφορές καταστάσεων και γεγονότων, κείμενα διαφόρων θεμάτων όπου εκφράζονται απόψεις, ιδέες σχετικές ή μη με τα ενδιαφέροντα του υποψηφίου.
- Να κατανοούν γραπτές οδηγίες, εντολές, υποδείξεις.
- Να αναγνωρίζουν τη σχέση δυο ή περισσότερων γραπτών κειμένων.
- Να αναγνωρίζουν τη συνέχεια μεταξύ δυο ή περισσότερων γραπτών αποσπασμάτων.
- Να αποκαθιστούν τμήματα δυσανάγνωστα ή ελλιπή σε ένα κείμενο.

4.4 ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ

Οι υποψήφιοι αναμένεται να είναι σε θέση να χρησιμοποιήσουν τις γνώσεις που έχουν αποκτήσει και τις επικοινωνιακές ικανότητες που έχουν αναπτύξει ως χρήστες δύο γλωσσών (της ελληνικής και της γλώσσας-στόχου) - ήτοι δύο διαφορετικών συστημάτων επικοινωνίας και σημείωσης- προκειμένου να λειτουργήσουν «διαμεσολαβητικά». Σε ορισμένες περιστάσεις επικοινωνίας σε επαγγελματικό, εκπαιδευτικό και άλλο δημόσιο ή ιδιωτικό χώρο, απαιτείται ο χρήστης μιας ξένης γλώσσας να αναλάβει το ρόλο του διαμεσολαβητή, όταν το συνολικό νόημα ή επιμέρους νοήματα ενός γραπτού ή προφορικού κειμένου δεν είναι εύληπτα από τον παραλήπτη, είτε γιατί δεν έχει το απαιτούμενο επίπεδο γνώσης της γλώσσας-στόχου, είτε δεν έχει τον απαιτούμενο γραμματισμό. Οι δεξιότητες που έχουν αναπτύξει οι υποψήφιοι προκειμένου να λειτουργήσουν σε ρόλο διαμεσολαβητή ελέγχονται με βάση το εάν είναι σε θέση:

- να ερμηνεύσουν ή να μεταφράσουν από τη μία γλώσσα κάτι που έχει ειπωθεί ή γραφτεί στην άλλη,
- να κάνουν περίληψη, επεξήγηση, ερμηνεία ή ελεύθερη απόδοση ενός γραπτού ή προφορικού κειμένου από τη μία γλώσσα στην άλλη,
- να αναμεταδώσουν τις πληροφορίες ενός κειμένου σε απλούστερο ή πιο κατάλληλο για την περίπτωση επικοινωνίας γλωσσικό κώδικα.

Ειδικότερα, τόσο κατά την προφορική όσο και κατά τη γραπτή επικοινωνία οι υποψήφιοι πρέπει να μπορούν να κάνουν:

- ερμηνεία ή επεξήγηση λέξεων, φράσεων ή ενός ή περισσότερων σημείων ενός διαλόγου, μιας επαγγελματικής συζήτησης, μιας εμπορικής ή προσωπικής συναλλαγής, μιας παιδαγωγικής φύσεως επικοινωνίας, κλπ.,
- ερμηνεία, επεξήγηση του κεντρικού νοήματος ή περίληψη των όσων έχει εκθέσει ο ομιλητής στη διάρκεια μιας ξενάγησης, ομιλίας, διάλεξης, αφήγησης, κλπ.,
- προφορική σύνοψη στη μία γλώσσα ενός κειμένου που διάβασαν στην άλλη,
- απόδοση του προφορικού κειμένου από τη μία γλώσσα στην άλλη με τρόπο που να συνάδει με τους κανόνες επικοινωνίας της άλλης,
- μετάφραση, από τη μία γλώσσα στην άλλη, αποσπασμάτων κειμένων και εγγράφων διαφορετικής μορφής,
- γραπτή σύνοψη σε μία γλώσσα ενός κειμένου που διάβασαν ή άκουσαν στην άλλη,
- ελεύθερη απόδοση εξειδικευμένων κειμένων για ανειδίκευτα άτομα , κλπ..

5. ΠΕΔΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

Ο παρακάτω πίνακας περιλαμβάνει επτά κοινωνικά πεδία στα οποία οι υποψήφιοι αναμένεται να είναι σε θέση να δραστηριοποιηθούν γλωσσικά, κατανοώντας και παράγοντας λόγο, ανάλογα με το επίπεδο της γλωσσομάθειάς τους. Τα αναφερόμενα πεδία κοινωνικής εμπειρίας δεν αλληλοαποκλείονται, ενώ μερικά θέματα είναι δυνατόν να σχετίζονται με περισσότερα από ένα πεδίο εμπειρίας.

ΠΕΔΙΑ	Ενδεικτικά θέματα
<p>ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΖΩΗ</p> <p>Οι υποψήφιοι θα πρέπει να είναι σε θέση να παρακολουθήσουν μια συζήτηση μεταξύ οικείων και να μετέχουν σ' ένα διάλογο, σε μια προσωπική συζήτηση, αναφερόμενοι σε δραστηριότητες της καθημερινής ζωής με συναδέλφους, φίλους, ή μέλη του οικείου περιβάλλοντός τους, μεταφέροντας εμπειρίες, συναισθήματα και σκέψεις τους.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Η καθημερινή ζωή στο σπίτι • Προσωπικά προβλήματα • Ελεύθερος χρόνος • Προσωπικές απόψεις • Συναισθήματα και συμπεριφορές προς τους άλλους
<p>ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΒΙΟΣ - ΚΟΙΝΩΝΙΑ</p> <p>Οι υποψήφιοι θα πρέπει να είναι σε θέση να αναλύουν κοινωνικά θέματα, όπως ανθρώπινες σχέσεις, συμπεριφορές και πρακτικές τόσο στο οικείο όσο και στο ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον. Θα πρέπει επίσης να είναι ικανοί να εκφράσουν απόψεις για τους θεσμούς της σύγχρονης κοινωνίας.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Σχέσεις με άτομα διαφορετικής ηλικίας, κοινωνικής προέλευσης, κλπ. • Διαφορές ανάμεσα σε κοινωνικές ομάδες (μεταξύ ατόμων διαφορετικής ηλικίας, φύλου, κουλτούρας, κλπ. • Υγεία και διατήρηση καλής φυσικής κατάστασης • Κοινωνικοί θεσμοί, όπως εκπαίδευση, υγεία, κοινή ωφέλεια, δικαστική εξουσία (ή νόμοι), κλπ. • Ειδικές περιστάσεις όπου τίγονται θέματα προσωπικά, τοπικά, εθνικά, θρησκευτικά • Γλωσσικά θέματα (μητρική και ξένη γλώσσα) • Κοινωνική συμπεριφορά σχετικά με

	<p><i>ζητήματα θρησκείας, πολιτικής, κοινωνικής ζωής συμπεριλαμβανομένων των στερεοτύπων και των ίσων ευκαιριών</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Ζητήματα φυσικού περιβάλλοντος και οικολογίας</i>
<p>Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ, ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ</p> <p>Οι υποψήφιοι θα πρέπει να είναι σε θέση να κατανοήσουν και να παράγουν πληροφορίες ή να εκφράσουν απόψεις και συναισθήματα σχετικά με θέματα που αφορούν την εκπαίδευση εντός και εκτός της Ελλάδας ή της Ευρώπης, τις συνθήκες εργασίας, την επαγγελματική ζωή, τον κόσμο των επιχειρήσεων, οργανισμών, κλπ.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Δημόσια και ιδιωτική εκπαίδευση, μελέτη και αντικείμενα γνώσης</i> • <i>Αγορά εργασίας, επαγγελματική απασχόληση και ανεργία</i> • <i>Επαγγελματικά σχέδια και εμπειρίες</i> • <i>Χρήματα, τιμές, κόστος ζωής</i> • <i>Οικονομική διαχείριση, τραπεζικά</i> • <i>Ιδιωτικές-δημόσιες επιχειρήσεις</i> • <i>Ζητήματα κατάρτισης και εξειδικευμένης συνεχιζόμενης εκπαίδευσης</i>
<p>Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΜΕ</p> <p>Οι υποψήφιοι, με βάση τη γλωσσική συνειδητότητα που έχουν αναπτύξει και των γνώσεων που έχουν αποκτήσει για την λειτουργία της στάνταρ γλώσσας και της χρήσης των κοινωνικών ποικιλιών της σύμφωνα με την επικοινωνιακή κατάσταση, θα πρέπει να είναι σε θέση να καταπιάνονται με θέματα που συνδέονται με τα μέσα επικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένων των νέων τεχνολογιών, των πολυμέσων και των μέσων μαζικής ενημέρωσης.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Αλληλογραφία φιλική και τυπική καθώς και χρήση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και τηλεομοιοτυπίας</i> • <i>Τηλεφωνική επικοινωνία</i> • <i>Ραδιόφωνο, τηλεόραση, δορυφορική τηλεόραση</i> • <i>Εφημερίδες μεγάλης κυκλοφορίας, πολιτικές επιθεωρήσεις, περιοδικά</i> • <i>Χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών στο σπίτι, στην εκπαίδευση, στη δουλειά, στην ψυχαγωγία/διασκέδαση.</i> • <i>Διαφήμιση</i>
<p>Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ, ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ</p> <p>Οι υποψήφιοι θα πρέπει να είναι σε θέση να ασχοληθούν με κείμενα που αφορούν στην τέχνη, στη δημιουργική δραστηριότητα, με λογοτεχνικά κείμενα, με θέματα που αφορούν ασχολίες του ελεύθερου χρόνου, καθώς επίσης και με ζητήματα που αφορούν στην πολιτιστική παράδοση τη δική τους αλλά και άλλων λαών.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Σχεδιασμός και κατασκευή αντικειμένων τέχνης</i> • <i>Λαϊκή, κλασική και παραδοσιακή μουσική</i> • <i>Μόδα και σχεδιασμός ενδυμάτων</i> • <i>Μυθιστόρημα, διήγημα, ποίηση, στίχοι τραγουδιών</i> • <i>Ιστορίες και παραμύθια</i> • <i>Τηλεόραση, κινηματογράφος, θέατρο και άλλα είδη ψυχαγωγίας</i>

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Οι υποψήφιοι θα πρέπει να είναι σε θέση να ασχολούνται θέματα που έχουν σχέση με ταξίδια ή προσωρινή διαμονή στο εξωτερικό, να επικοινωνούν με άλλους χρήστες της γλώσσας και να ασχολούνται με ζητήματα κοινωνικά ή επαγγελματικού ενδιαφέροντος που αφορούν στον ευρωπαϊκό ή στο διεθνή χώρο.

- *Διεθνείς επαφές, ταξίδια και διακοπές*
- *Εκπαιδευτικές ή επαγγελματικές επισκέψεις και ανταλλαγές.*
- *Προσφορά βοήθειας και φιλοξενία ατόμων από ξένη χώρα*
- *Πολιτιστικά στερεότυπα και μύθοι*
- *Ευρωπαϊκοί και διεθνείς οργανισμοί, πολιτιστικά και άλλα γεγονότα*
- *Η χρήση της γλώσσας-στόχου σε διαφορετικές χώρες ή περιοχές του κόσμου.*